

MAJOR SLIK

VYCVIČEN PRO ZVLÁŠTNÍ ÚKOLY

ŠPIONÁŽNÍ PŘÍBĚH Z 2. SVĚTOVÉ VÁLKY
AKCE BRITSKÉ MI-6 A NĚMECKÉHO ABWEHRU

Major Slik

VYCVIČEN
PRO ZVLÁŠTNÍ
ÚKOLY

aneb

Vrať se a (ne)uškod'

*Špionážní příběh z 2. světové války
Akce britské MI-6 a německého Abwehru*

*Fikce
Pro čtenáře 15+*

PROLOG

V průběhu 2. světové války připravovaly a organizovaly tajné služby Britů (*MI-6*) a Německa (*Abwehr*) řadu akcí, jejichž cílem bylo dostat svoje agenty do nejvyšších vojenských struktur nepřítele a získat tak informace o jejich připravovaných operacích. Tyto tzv. „zpravodajské hry“ probíhaly na různých úrovních a některé byly až neuvěřitelně důvtipné. O jedné z nich vypráví tento příběh. Podstatnou vypravěčskou složkou jsou zde reálie z přípravy skupiny československých vojáků v Británii na sabotážní a špionážní akce na území Protektorátu, prováděné pomocí výsadků. A také na atentát na Heydricha. Proto zde vystupují i některé skutečné osoby této doby (jako epizodní postavy), ovšem příběh samotný je čistá fikce.

K námětu:

Je pravda, že

- několik desítek mužů z Československého armádního sboru v Anglii bylo v letech 1942–1944 vycvičeno pro zvláštní operace na okupovaném území Protektorátu, zejména sabotáže a zpravodajskou činnost prováděné po výsadku, a většinou s pomocí domácích odbojových skupin. Nejlepší z nich byli vycvičeni i k provedení atentátů.

- k atentátu na Heydricha byl původně vedle Gabčíka vybrán jiný voják, ten se ale před odletem zranil při výcviku a místo něho byl vyslán Kubiš.
- na území Protektorátu byli vězněni vysocí důstojníci britské a francouzské armády, kteří byli zajati při válečných operacích, a některým se i podařilo utéci (s pomocí ilegálního odboje).
- Heydrich ještě ve funkci generála policie a SS navrhoval Hitlerovi sloučení Abwehru (vojenské zpravodajské služby řízené admirálem Canarisem) a SD (Sicherheitsdienst, úřadu vnitrostátní bezpečnosti, podřízeného Heydrichovi) pod jeho jednotné velení, což by význam Abwehru i postavení Canarise výrazně snížilo. A v roce 1944 k této změně i došlo, přes odpor Abwehru.
- zpravodajské služby Britů i Němců uskutečnily řadu akcí, jejichž cílem bylo infiltrovat se do zpravodajské služby protivníka a podílet se na podvržených materiálech k vojenským operacím. Například v Abweru se touto činností, tj. kontrašpionáží, zabývalo celé oddělení III, vedené generálem Bontivegnim, a po celou dobu své existence se tak dostávalo do kompetenčních sporů s Gestapem.
- německé i britské zpravodajské služby měly na území nepřítelů rozsáhlé špionážní sítě, s agenty dokonce i ve štábech armád. Někteří agenti byli tzv. „dvojití“ (poskytovali informace oběma stranám). Dokonce i sám admirál Canaris byl v posledních letech války v podezření, že předává informace Britům, nakonec byl uvězněn v koncentračním táboře a v roce 1945 brutálně popraven.

Může být pravda, že

- Abwehr věděl – a tudíž samozřejmě i Canaris – že Britové připravují ve svých výcvikových střediscích skupinu československých vojáků pro rychlé nasazení na území Protektorátu, kde měli provádět záškodnickou činnost včetně atentátů, a že jedním z možných cílů je i Heydrich. Nejméně jeden agent Abwehru byl totiž odhalen a zatčen přímo v okolí městečka Leamingtonu, kde byl Štáb Československé vojenské brigády.
- příčinou Canarisova obvinění mohlo být, že ve skutečnosti byl dvojitým agentem důstojník z jeho aparátu, na kterého se nepřišlo. Pravděpodobnější je ale jeho obvinění z důvodu, že věděl o přípravě atentátu na Heydricha a nesdělil to Gestapu.

Není pravda,

že se věci odehrály tak, jak je v příběhu uvedeno. Jejich hlavní aktéři i situace, do kterých se dostali, jsou zcela vymyšlené.

KAPITOLA I.

Září 1941

Berlín – Tirpitzovo nábreží

Sídlo ústředí Abwehru, Vojenské zpravodajské služby Německa

V prostorné kanceláři s vysokým stropem, jejíž jednu stěnu zaplnila knihovna z leštěného dubového dřeva, sedí v čele dlouhého stolu do T starší muž s bílými vlasy (*admirál Canaris, náčelník Abwehru*) a soustředěně pročítá nějaké ofoceně dokumenty, do kterých si tužkou dělá poznámky.

Domácí telefon po jeho pravé ruce tlumeně několikrát zabzučel.

„Ano?“

„Pane admirále, je tady generálporučík Pieckenbrock a žádá o rozhovor v nutné záležitosti. Přijmete ho?“ Pobočník měl lehký přízvuk Severana a jako vždy si dával záležet, aby jména a hodnosti vyslovoval zřetelně a s důrazem.

„Ano, ať jde dále!“

Vešel hubený padesátník vyšší postavy, stejně jako Canaris v civilních šatech a prostovlasý (*generálporučík Pieckenbrock, vedoucí I. oddělení Abwehru, náplň oddělení: špionáž*), a po třech krocích se předpisově zastavil a nedbale zahailoval. V levé ruce držel černou úřední složku převázanou stužkou. Canaris na pozdrav neurčitě mávl rukou a ukázal na židli na konci stolu.

„Veliteli, naši agenti ve Střední Anglii zjistili, že britská MI-6 připravuje ve Skotsku, ve svých výcvikových střediscích pro zvláštní operace, několik desítek Čechoslováků z Benešovy vojenské brigády pro letecký výsadek na území Protektorátu, aby tam prováděli sabotáže a další záškodnickou činnost, zřejmě ve spolupráci s domácím odbojem. Jejich výcvik probíhá již od května a první skupiny vojáků mají odletět ještě letos v zimních měsících, kdy jsou dlouhé noci a letadla se stihnou vrátit přes Německo ještě za tmy.“

Generál položil složku před sebe na stůl a odmlčel se.

„Ale kvůli tomu jste přece nepřišel osobně, Hansi, vidíte?“ Canaris obvykle i při služebním styku oslovoval své podřízené křestními jmény, pokud jim ovšem něco nevytýkal – to pak byl velmi komisiční! „Těch pár desítek vojáků v týlu Německo neporazí a Gestapo je časem stejně pochyťá – tomu bych nepřikládal žádný větší význam. Těmi akcemi chce Beneš pouze dokázat spojencům a svým chleboďárcům, že všichni Češi nejsou kolaboranti a udavači. Tak ven s tím, Hansi, proč mi ta zpráva nemohla být poslána v pracovním pořádku!“

„Agenti také uvádějí, že tři nebo čtyři z nich jsou připravováni k provedení atentátu na říšského protektora, veliteli!“

Chvilí zavládlo ticho a když Canaris nereagoval, Pieckenbrock dodal: „A koncem září bude jmenován zastupujícím říšským protektorem v Čechách a na Moravě váš přítel Heydrich!“

Canaris odvrátil zrak stranou a jeho šedivá, nezdravě vypadající tvář byla bez výrazu. Pak se zeptal: „Jak je ta zpráva spolehlivá, Hansi?“

„Je od agentů působících v Paddoxu, kde je poblíž část československých vojáků ubytována. A nezávisle potvrzena naším

dalším agentem v Mallegghu, kde je výcvikové středisko MI-6. Osobně ji proto považuji za velmi důvěryhodnou.“

„A jak je ta zpráva stará?“

„To je právě ten důvod, veliteli, proč jsem tady – agent z Paddoxu přišel o radistu, a proto ji poslal náhradní cestou, v zašifrovaném dopise přes Portugalsko. Jde tak o informaci starou několik týdnů a může proto být velmi aktuální!“

„Přišel o radistu? To je podezřelé – nemůže to být cílená dezinformace československé a britské tajné služby?“

„Prověřil to jejich rezident z Londýna a byla to skutečně nešťastná náhoda. Paradoxně zahynul našimi zbraněmi – při bombardování Londýna naším letectvem, kde přijel za rezidentem pro instrukce a nový šifrovací klíč. Dezinformační akci proto vylučuji. Veliteli, souhlasíte, abychom tak závažné informace postoupili Gestapu, aby preventivně zajistilo v Protektorátu zvýšenou ochranu pro říšského protektora?“

Canaris chvíli přemýšlel.

„Nesouhlasím, Hansi. Víte přece, jak by nás šéf Gestapa Müller zostudil u Himmlera, kdyby se ukázalo, že šlo jen o planý poplach! A Schellenberger ze Sicherheitsdienstu... Ne, další neúspěch si Abwehr už nemůže dovolit! Ta informace naopak zůstane jen mezi námi dvěma, Hansi – zprávu mi tady nechte a skartujte všechny její kopie! A pro vašeho podřízeného, který tu zprávu sepsal, si vymyslete nějaké zavádějící vysvětlení... A žádné další písemné zprávy o hlášeních agentů na toto téma – budete mě o nich pouze osobně informovat! Nesmíme v té věci udělat chybu, Hansi a vy mi musíte

zaručit její nejprísnější utajení, protože není-li to pravda a my s tím vyrukujeme, může to ohrozit další budoucnost naší instituce.“

„A když *je* ta informace pravdivá, veliteli? Nezničí to Abwehr, když bude Heydrich zabit a vyjde najevo, že my jsme byli na možnost atentátu upozorněni? Vždyť je to oblíbenec Himmlera i samotného Hitlera! Mimochodem – agent z Paddoxu také uvádí jako možný termín atentátu 28. říjen, což je pro Čechoslováky významné datum a státní svátek a provedení atentátu u této příležitosti by tak zřejmě mělo značný symbolický efekt a velký ohlas u veřejnosti. A 28. říjen bude za sedm týdnů!“

„Proto také musí zůstat naše aktivity v tomto směru v tajnosti a nesmí existovat žádná písemnost, která by nás mohla zdiskreditovat. Prostě jsme o ničem nevěděli! Ale abych vás uklidnil, Hansi, pokusím se sám Heydrichovi naznačit, že může být ve své nové funkci ohrožen. Je to přece můj soused a často se navštěvujeme, určitě budu mít příležitost ho před jeho odjezdem do Protektorátu varovat. Tak, a teď už jděte, Hansi, mám ještě důležitou práci.“

A urychleně našemu agentu v Paddoxu pošlete nového radistu, ať máme čerstvé informace!“

Když Pieckenbrock odešel, Canaris otevřel složku se zprávou a zběžně ji prolistoval. Pak vstal a dal ji do trezoru, který stál v koutě za jeho stolem. Znovu se posadil za stůl a složil dokument, který četl před Pieckenbrockovým příchodem.

„Když bude Heydrich zabit, *zachrání* to Abwehr, Hansi!“ zamumlal.

Na titulní straně dokumentu, nedokonalé fotokopie originálu, stálo:

Přísně tajné!

Určeno vůdci!

*Návrh na začlenění Vojenské zpravodajské služby (Abwehr)
do Hlavního úřadu říšské bezpečnosti (RSHA), za účelem
jednotného řízení tajných služeb.*

Předkládá: generálporučík Reinhard Heydrich, vedoucí RSHA

KAPITOLA II.

Říjen 1941

Leamington, Střední Anglie

Sídlo velitelství Československé vojenské brigády

Na tuto roční dobu byl tento den nezvykle slunečný a teplý. Z vlakového nádraží vycházejí cestující, kteří právě přijeli. Byla mezi nimi i skupina asi dvaceti vojáků ve stejnokrojích Československého armádního sboru. Jsou unavení, ale v dobré náladě. Žertují spolu a postupně vylézají na korbu nákladního automobilu s plachtou, který je čekal před nádražím. Z jejich hovoru s řidičem je zřejmé, že se vracejí ze Skotska, a že se těší na několikadenní odpočinek po náročném výcviku.

Jeden z nich (*František Volný, člen skupiny vycvičené k provádění atentátů*) si před nastoupením všimnul opodál stojícího džípu s označením MILITARY POLICE. Zavolal na ostatní, aby počkali, zamířil k jejich autu a pozdravil jejich osádku, dva anglické vojáky s páskou POLICE. Zřejmě se s nimi znal, oslovil je jejich jmény, dal jim každému krabičku cigaret a požádal je, aby ho vzali do Paddoxu. Jeho lámaná angličtina sice vzbudila na jejich tvářích úsměv, ale souhlasili.

„Angláni mě berou do Padoxu,“ zavolal František na své druhy.